

SINDIKAT KBC ZAGREB

Kišpatićeva 12, HR – 10 000 Zagreb

E-mail: ured.sindikatkbczagreb@gmail.com | tanjaleontic@gmail.com

+385912095000 | +385912400700

UR.BROJ: 02-02-2026/1-4

Zagreb, 08. siječnja 2026.

- **SVIM REPREZENTATIVNIM SINDIKATIMA U DRŽAVNOJ I JAVNIM SLUŽBAMA
SVIM NADLEŽNIM MINISTARSTVIMA**

PREDMET:

Prijedlog izmjena i dopuna članka 75. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 29/2024) te odgovarajućih odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike – **naknada troškova prijevoza i zaštita prava na dnevni odmor**

Poštovani,

SINDIKAT KBC ZAGREB ovim putem dostavlja **prijedlog izmjena i dopuna** članka 75. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 29/2024) te odgovarajućih odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, koje se odnose na pravo na naknadu troškova prijevoza.

Ističemo da je cilj ovoga prijedloga ne samo normativno uređenje prava na naknadu troškova prijevoza, već i jasno reguliranje te stvarna zaštita prava radnika na dnevni odmor, kao temeljnog radnog i socijalnog prava zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske, Zakonom o radu i pravom Europske unije.

Iako nereprezentativan sindikat u smislu Zakona o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata (NN 93/14, 26/15), **SINDIKAT KBC ZAGREB** koristi zakonsko pravo na davanje prijedloga, inicijativa i mišljenja u postupcima koji se odnose na uređenje prava radnika.

Povod ovom prijedlogu su dugogodišnje neujednačene i restriktivne prakse u primjeni važećih odredbi o naknadi troškova prijevoza, osobito u sustavu zdravstva, koje u

značajnom broju slučajeva dovode do toga da radnici snose dio stvarnih i nužnih troškova dolaska na posao, iako se radi o trošku koji je po svojoj naravi nužan za obavljanje rada.

Naknada troškova prijevoza ima kompenzacijsku, a ne diskrecijsku narav. Sudska praksa Republike Hrvatske i Europske unije potvrđuje da prava iz kolektivnog ugovora predstavljaju minimalni standard zaštite radnika te da se ne mogu umanjivati internim aktima poslodavaca.

Posebno se ističu specifičnosti zdravstvenog sustava, uključujući smjenski i noćni rad, dežurstva te neusklađenost javnog prijevoza s organizacijom rada. Radnici koji stanuju izvan velikih urbanih središta objektivno su prisiljeni koristiti osobni prijevoz, pri čemu trošak prijevoza nerazmjerno opterećuje radnike s nižim plaćama.

Restriktivna tumačenja prava na naknadu troškova prijevoza imaju izravan i neposredan utjecaj na ostvarivanje prava radnika na dnevni odmor. Vezivanje naknade prijevoza isključivo uz formalno ili teorijski dostupan javni prijevoz u praksi dovodi do znatnog produljenja ukupnog vremena putovanja, čime se faktično smanjuje vrijeme raspoloživo za dnevni odmor.

Takva praksa protivna je članku 56. Zakona o radu (pravo na najmanje 12 sati neprekidnog dnevnog odmora), Direktivi 2003/88/EZ te članku 59. Ustava Republike Hrvatske.

Dodatno, radnici u zdravstvenom sustavu obvezni su dolaziti ranije i ostajati dulje na radu radi presvlačenja u propisanu radnu i zaštitnu odjeću i obuću. Iako se to vrijeme u pravilu ne evidentira kao radno vrijeme, ono objektivno produžuje ukupno vrijeme vezano uz rad i utječe na dostupnost javnog prijevoza.

Sud Europske unije u svojoj je praksi naglasio da se **pripremne radnje** nužne za obavljanje posla, koje se obavljaju prema uputama poslodavca i na mjestu rada, mogu smatrati dijelom radnog vremena (predmeti C-266/14, C-518/15), **što dodatno potvrđuje potrebu sagledavanja stvarnih okolnosti rada.**

SINDIKAT KBC ZAGREB predlaže da se o navedenom prijedlogu raspravi u okviru socijalnog dijaloga te da se isti razmotri u daljnjim postupcima izmjena kolektivnih ugovora.

Stojimo na raspolaganju za dodatna pojašnjenja i sudjelovanje u radu radnih skupina.

S poštovanjem,

Tanja Leontić
Tanja Leontić, predsjednica
SINDIKAT KBC ZAGREB
ured.sindikatkbczagreb@gmail.com
+385 91 209 5000

PRILOG I – JEDINSTVENI NORMATIVNI PRIJEDLOG

A) Temeljni kolektivni ugovor – članak 75.

Iza stavka (13) dodaje se novi stavak (14) koji glasi:

„Ako korištenje javnog prijevoza koji se smatra najpovoljnijim za poslodavca ne omogućava ostvarivanje minimalnog dnevnog odmora od 12 sati ili predstavlja nerazmjerno opterećenje u odnosu na visinu plaće radnika, radnik ima pravo na naknadu stvarnih i nužnih troškova prijevoza drugim odgovarajućim prijevoznim sredstvom.”

B) Kolektivni ugovor za državne službenike – članak 52.

Iza stavka (13) dodaje se novi stavak (14) istog sadržaja.

PRILOG II – OBRAZLOŽENJE

Prijedlog se temelji na Ustavu Republike Hrvatske, Zakonu o radu, Direktivi 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, relevantnoj sudskoj praksi Republike Hrvatske i Europske unije, kao i tumačenjima Povjerenstva za tumačenje kolektivnih ugovora.

Cilj predloženih izmjena je zaštita zdravlja radnika, osiguranje stvarnog ostvarivanja prava na dnevni odmor te jačanje socijalne sigurnosti zaposlenika u javnim i državnim službama, osobito radnika s nižim primanjima koji su razmjerno najviše opterećeni troškovima prijevoza.